

SVÁTEK „HROMNIC“

Hromnice je lidový název svátku „Uvedení Páně do chrámu“, který se slaví 2. února, tedy čtyřicátý den po Vánocích. Svátek připomíná obětování Ježíše v Jeruzalémském chrámě, při kterém starý Simeon a prorokyně Anna poznali v Ježíši „Světlo k osvícení národů“ (Lk 2,22-38). Lidový název „hromnice“ vznikl kvůli svěcení svíček „hromniček“, které se rozsvěcely v různých těžkých a temných obdobích života, například i při modlitbě za ochranu při bouřce.

Ježíš řekl: „Já jsem světlo světa; kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života. To světlo svítí v temnotě, ale tma je nepohltila.“ (srov. Jan 8,12; 1,5)

TEMNOTA V DUŠI

V obtížných dobách často ovládne duši chlad a temnota. Vypráví se, že jednou jistý mladý mnich požádal o duchovní rozhovor. Trápil ho veliký problém, o kterém si chtěl z hloubi duše promluvit se starým zkušeným řeholníkem. „Otče,“ začal mladík, „myslím, že už nemohu dále zůstat v klášteře. Když jsem sem vstupoval, byl jsem nadšený

a přesvědčený o tom, že tu najdu naplnění svého života. Jenže teď už nic z toho necítím. Netěší mě modlitba, práce ani život. Najednou je kolem mě tma. Prostě už nemůžu dál.“

Starý mnich trpělivě naslouchal a dlouho mlčel. Nakonec pokojně řekl: „Rozhlédněte se, bratře. Kolem našeho kláštera se rozprostírají hluboké lesy. Když jsem sem před mnoha lety vstupoval, byly ty lesy ještě neprostupnější. Na mnoha místech to byla opravdová džungle. Dobře si vzpomínám, jak mě jednou poslali za nějakým nemocným. Vyrazil jsem odpoledne. Když jsem se chystal na zpáteční cestu, už se stmívalo. Když jsem došel k lesu, byla už neprostupná tma, a já nemohl najít cestu. Věděl jsem, že klášter už musí být docela blízko, jenže noc byla tak černá, že jsem v té houštině začal opravdu bloudit. Už mi zbývalo jen jediné!“

„Jistě jste se začal modlit,“ vpadl mu mladý mnich horlivě do řeči. – „Posadil jsem se,“ odpověděl starý páter, „a nedělal jsem vůbec nic. Prostě jsem jen počkal, dokud nezačalo svítat. Pak už jsem bez problémů našel cestu ke klášteru. A vy také nic nedělejte, přáteli, nedělejte teď vůbec nic. Posadte se a počkejte si, až se rozjasní.“

Přeji vám, kteří procházíte svou životní temnotou, abyste si dokázali trpělivě a s důvěrou v Boha počkat na světlo nadcházejícího dne.